

Nguyễn Đạt

DÒNG SÔNG KỶ NIỆM

Tôi trở về với bến nước Sông Ba
Bên dòng chảy thân thương chắt chùng bao kỷ niệm
Sóng nước mênh mang giữa trời chiều xao xuyến
Khoan nhặt mái chèo đưa tiễn bóng hoàng hôn

Giọng hát ai ngân lay động tận đáy lòng
Gần gũi thân thương như chưa hề xa ngái
Thời gian đi không bao giờ trở lại
Nỗi nhớ cội nguồn nào phải dễ nguôi quên

*Tình quê còn mãi vẹn nguyên
Như hồi thơ dại ở bên mẹ hiền*

Sông có hờn chi không khi mình lỗi hẹn
Chẳng kịp về in lại dấu chân chim
Để bãi bờ xa mỗi mắt ngóng tìm
Cho thương nhớ thấm sâu từng nỗi nhớ

Con đường thân quen sao bước chân mình ngờ ngợ
Bản du ca buồn đã dày đặc nếp rêu phong
*Tôi về tìm lại dòng sông
Uống bầu sữa mẹ - Tắm lòng bao dung*